

Innst. S. nr. 253

(2006-2007)

Innstilling til Stortinget fra næringskomiteen

St.prp. nr. 53 (2006-2007)

Innstilling fra næringskomiteen om samtykke til ratifikasjon av Den europeiske patentkonvensjonen (EPC) av 5. oktober 1973 og tiltredelse av Revisjonsakten av 29. november 2000

Til Stortinget

SAMMENDRAG

Innledning

Regjeringen ber i proposisjonen om Stortingets samtykke til at Norge ratifiserer Konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter (Den europeiske patentkonvensjonen - EPC) av 5. oktober 1973 og tiltrer Akten som endrer Den europeiske patentkonvensjonen (Revisjonsakten) av 29. november 2000, og dermed blir medlem av Den europeiske patentorganisasjonen (EPO).

Den europeiske patentkonvensjonen etablerer et europeisk patentsystem. Konvensjonen oppretter EPO og Det europeiske patentverk. Hos Det europeiske patentverket kan patentsøkere fra alle stater, det vil si både søkere fra stater som er tilsluttet konvensjonen og fra andre stater, oppnå patentbeskyttelse i de statene som er tilsluttet konvensjonen.

Partene i EPC vedtok 29. november 2000 Revisjonsakten som gjør visse endringer i EPC. Den endrete konvensjonen omtales som EPC 2000. EPC 2000 vil tre i kraft 13. desember 2007. For at Norge skal kunne bli part i EPC med virkning fra 1. januar 2008, må Norge tilsluttes både EPC-konvensjonen av 5. oktober 1973 og Revisjonsakten.

I og med at gjennomføringen av konvensjonen i norsk rett krever lovendringer, er det etter Grunnloven nødvendig med Stortingets samtykke til tilslutning.

32 europeiske stater er for tiden parter i EPC: Samtlige EU-medlemsstater, Sveits, Island, Liechtenstein, Monaco og Tyrkia. EU-medlemsstaten Malta tiltrådte

EPO som 32. medlemsstat med virkning fra 1. mars 2007. I tillegg har Albania, Makedonia, Kroatia, Serbia og Montenegro assosieringsavtaler og er i ferd med å tiltre EPC.

Den europeiske patentkonvensjonen, versjon 2000 i engelsk originaltekst med oversettelse til norsk, følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

Akten som endrer den europeiske patentkonvensjonen av 29. november 2000, samt gjennomføringsreglene til Den europeiske patentkonvensjonen (som endret i 2001) og Forvaltningsrådets beslutning av 28. juni 2001 angående overgangsreglene etter artikkel 7 i Revisjonsakten (i forbindelse med ikrafttredelse av EPC 2000), følger som utrykte vedlegg.

Generelt om norsk deltakelse i EPO

Regjeringen vil forbedre norsk patentpolitikk slik at vi kan sikre patentrettigheter på høyde med våre konkurrentland.

Det første trinn er å foreslå norsk tilslutning til EPC. Dette vil gjøre det enklere og billigere for norske bedrifter å sikre seg patent i hele Europa.

De viktigste konsekvenser av en tilslutning til EPC vil være at norske bedrifter vil få mer like konkurransevilkår med sine utenlandske konkurrenter. Norske patentsøkere som ønsker patent i andre europeiske stater, vil ikke lenger trenge to fullmektiger (én for Norge og én for EPO). De vil i tillegg få mulighet til å delta i det nettverket for europeisk industri og patentsamarbeid som knytter seg til EPO. Det vil samtidig bli flere utenlandske patenter å forholde seg til for norske bedrifter. Departementet regner med at det vil føre til et økt behov for språk- og patentfaglig kompetanse i bedriftene.

Fullmektigbransjen i Norge vil stå overfor betydelige omstillinger ved at utenlandske søkere vil ha mindre behov for tjenester fra norske fullmektiger i forbindelse med å fremme patentsøknader i Norge. Patentstyret vil etter en tilslutning til EPC ikke lenger få til

behandling størsteparten av patentsøknadene fra utenlandske søkere, som i dag står for rundt 80 pst. av søknadsmassen, fordi disse etter tilslutning vil bli inngitt til EPO. Dette vil medføre et vesentlig bortfall av kompetansesivende arbeidsoppgaver og inntekter for Patentstyret knyttet til søknadsbehandling på patentområdet.

For å sikre at Patentstyret også etter norsk tilslutning til EPC skal kunne ivareta rollen som nasjonalt kompetansesenter for industrielle rettigheter, er det nødvendig å sørge for at Patentstyret får et volum av kompetansesivende aktivitet som gjør det forsvarlig å opprettholde tilstrekkelig høy faglig kompetanse på alle teknologi-områder. Blant annet for å oppnå dette er det undertegnet en avtale med Danmark og Island 5. juli 2006 om opprettelsen av Nordisk Patentinstitutt (NPI). Denne avtalen etablerer et utvidet nordisk samarbeid mellom landenes patentverker. Det vises til en nærmere omtale av NPI i St.prp. nr. 54 (2006-2007) Om samtykke til inngåelse av avtale mellom Danmark, Island og Norge om Nordisk Patentinstitutt av 5. juli 2006.

Behovet for kompetanse om industrielle rettigheter vil øke etter tilslutning til EPC. En tiltaksplan for økt kompetanse på området ble levert av et rådgivende kompetanseforum til nærings- og handelsministeren i desember 2006.

Bakgrunn

EPC ble ferdigforhandlet i 1973 og trådte i kraft i 1977. Norge deltok i forhandlingene om konvensjonen og undertegnet den 5. oktober 1973, men har siden av ulike grunner ikke ratifisert den.

Spørsmålet om norsk tilslutning er blitt vurdert flere ganger de siste 30 årene. I 1976 ble utredningen Om internasjonalt patentsamarbeid (NOU 1976:49) levert. Den inneholdt blant annet en anbefaling om at Norge foreløpig ikke burde slutte seg til EPC. Flertallet av høringsinstansene gikk imot. På denne bakgrunn valgte man å ikke gå videre med saken. Den norske patentloven ble likevel i all hovedsak harmonisert med de materielle reglene i EPC. En ny utredning ble satt i gang av Industridepartementet i 1986. Det daværende Industriforbundet gikk inn for norsk tilslutning, men heller ikke denne gangen sluttet Norge seg til EPC. En hovedgrunn til det var at regjeringen ønsket å avvende utviklingen med hensyn til EUs forslag til et direktiv om patentering av bioteknologiske oppfinnelser.

Våren 2003 samtykket Stortinget til at patentdirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen, jf. St.prp. nr. 43 (2002-2003). De norske gjennomføringsreglene i blant annet patentloven trådte i kraft 1. februar 2004.

Våren 2004 ble en arbeidsgruppe med deltagelse fra Justisdepartementet, Utenriksdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Patentstyret nedsatt for å vurdere konsekvensene av norsk tilslutning til EPC. Den avga sin rapport i juni 2005.

Høringen

Den 6. juli 2006 sendte Nærings- og handelsdepartementet spørsmålet om norsk tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen på høring med anbefaling

om norsk tilslutning. Høringen omfattet også forslag til nødvendige gjennomføringsregler i patentloven, samt forslag om innføring av en ordning med administrativ overprøving av gyldigheten av patenter hos Patentstyret og adgang for domstolene til å innhente rådgivende uttalelser fra Den etiske nemnden for patentsaker i gyldighetsaker.

Forslagene om endringer i patentloven er lagt fram i Ot.prp. nr. 33 (2006-2007) Om lov om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter m.m. (gjennomføring av Den europeiske patentkonvensjonen).

Flertallet av høringsinstansene som har gitt svar, støtter forslaget om tilslutning.

Miljøverndepartementet slutter seg til forslaget om tilslutning, under forutsetning av at de tiltakene som ble innført i forbindelse med gjennomføringen av EUs patentdirektiv i norsk rett blir videreført.

Norges Bondelag og Miljøstiftelsen Genesis går imot tilslutning.

Bondelaget uttaler:

"Norges Bondelag kan ikke akseptere at tiltakene som ble innført for å imøtekomme innvendingene mot patentdirektivet faller bort eller svekkes. Vi går på denne bakgrunn i mot en tiltredelse til den europeiske patentkonvensjonen."

Miljøstiftelsen Genesis mener at det faktum at flertallet av de patentene som får virkning i Norge, blir behandlet av Det europeiske patentverket etter tilslutning, innebærer en "... avgivelse av suverenitet ...", og kritiserer forslaget om tiltredelse for det. De konkluderer med at saken er

"... mangelfullt utredet, undervurderer EPO sin rolle som selvstendig patentaktør, ... , svekker Norges internasjonale brobyggerrolle for bevaring og bærekraftig bruk av biologisk mangfold, og svekker effekten av de avbøtende tiltakene som ble innført i forbindelse med implementeringen av EUs patentdirektiv."

Når det gjelder høringsinstansenes synspunkter på de forslag til lovendringer som går utover det som er nødvendig i forbindelse med EPC-tilslutningen, nemlig involvering av Den etiske nemnden i patentsaker i rettsaker om patenters gyldighet og administrativ overprøving av innvilgede patenter, vises det til Ot.prp. nr. 33 (2006-2007) Om lov om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter m.m.

Enkelte høringsinstanser, som NHO, Norsk industri, GE Health Care AS, LMI og Universitetet i Oslo, går inn for at Norge, så snart det er aktuelt, slutter seg til mulige tilleggsavtaler til EPC, London-avtalen og EPLA.

Noen høringsinstanser ber om statlige tiltak for å øke kompetansetilbud på området industrielle rettigheter i Norge.

Generelt om patenter

Et patent er en tidsbegrenset enerett til kommersielt å utnytte en oppfinnelse med teknisk karakter.

Et patent gir innehaveren en rett til å nekte andre å utnytte den patenterte oppfinnelsen kommersielt i maksimalt 20 år, for legemidler og plantefarmasøytiske

produkter under visse tilleggsvilkår opp til 25 år. Et patent gjelder kun i den enkelte stat hvor det er meddelt. For å gjøre det mulig for søkerne å søke med virkning på samme tidspunkt i alle stater, ble regelen om såkalt prioritet innført allerede ved Paris-konvensjonen om industrielt rettsvern av 1883. Prioritetsprinsippet er i norsk rett gjennomført i patentloven.

For at oppfinneren skal kunne få patent, må oppfinnelsen oppfylle følgende hovedvilkår: Oppfinnelsen må være ny i hele verden (kravet om global nyhet) og skille seg vesentlig fra det som var kjent fra før (såkalt oppfinneshøyde). Oppfinnelsen må videre løse et teknisk problem og kunne gjentas med samme resultat hver gang (kravet om industriell anvendelighet).

Utvikling og bruk kan være forbudt eller underlagt særlige vilkår etter annen lovgivning, men dette har i utgangspunktet ikke betydning for adgangen til å patentere.

Patent i flere stater kan oppnås på tre forskjellige måter:

- Ved å inngi søknader direkte til det eller de patentverk i hvert enkelt land hvor patent ønskes
- Ved først å fremme en søknad til Det internasjonale byrå ved Verdens immaterialrettsorganisasjon (WIPO) gjennom det systemet for søking og foreløpig granskning som er opprettet av Patentsamarbeidsavtalen PCT. Når patentsøknaden er ferdigbehandlet i dette systemet, realitetsbehandles søknadene deretter av de nasjonale patentverk i de landene hvor søkeren ønsker å få meddelt patent.
- Norske søkere kan allerede nå inngi søknadene sine direkte til EPO, men ettersom Norge ikke er med i EPO, kan man ikke i dag på denne måten få patent i Norge. Det vil altså bli den avgjørende forskjellen etter tilslutning at søkerne kan utpeke også Norge i EPO-systemet, og få meddelt et krav på å gjøre patentet sitt gjeldende i Norge.

Patentstyret er den myndigheten i Norge som behandler og avgjør søknader om industrielle rettigheter. Patentstyret har i tillegg en rolle som veileder og informasjonsgiver på dette området overfor norske bedrifter og andre kunder, og skal være et nasjonalt kompetansesenter på området. Etter tilslutning vil Patentstyret motta og registrere meddelte europeiske patenter som utpeker Norge, etter at en oversettelse på norsk er levert og en meddelelsesavgift er betalt.

I 1979 utgjorde fysiske kapitalverdier størsteparten av bedriftenes verdier. 20 år senere er dette bildet snudd. Allerede i 2000 utgjorde de immaterielle verdiene om lag 70 prosent av en gjennomsnittbedrifts verdi. Det å sikre immaterielle rettigheter er derfor sentralt for å øke norsk næringslivs internasjonale konkurransevne fremover, spesielt i de mest innovative sektorene.

Immaterielle rettigheter gir innehaveren enerett til å utnytte det som gjør bedriften unik. De gir også bedriften et dokumenterbart utgangspunkt for å forhandle om finansiering av utviklingskostnader, for å inngå lisensavtaler og som teknologipartner og investeringsobjekt.

Beskyttelse av immaterielle rettigheter gir dermed bedrifter større mulighet til å sikre seg lønnsomhet av sine investeringer og bidrar dermed til å gjøre det forsvarlig å satse på risikofylte, langsiktige investeringer i innovasjon.

Adgangen til å sikre seg patenter på oppfinnelser, er i tillegg et incitament for å drive med forskning og produktutvikling i næringslivet. Patenter kan også ha betydning som inngangsbillett på kapitalmarkedet og som selvstendig kapitalobjekt som kan omsettes, pantsettes etc. De har dermed stor betydning for muligheten for kommersialisering av forskningsresultater.

EPC-konvensjonen

Hovedinnholdet i EPC-konvensjonen

EPCs hovedfunksjon er å gjøre det mulig for en patentsøker med én søknad å få patent i de statene som er tilsluttet konvensjonen. Dersom vilkårene er oppfylt, meddeler Det europeiske patentverket et såkalt "europeisk patent". Det dreier seg om retten til å få et knippe nasjonale patenter i de medlemsstatene som er utpekt i søknaden, ikke én rettighet som gjelder alle medlemsstater under ett. Søkeren må levere en oversettelse til nasjonalt språk og betale en avgift. Det er søkeren som bestemmer om han vil inngi søknaden til EPO eller det nasjonale patentverket.

EPO og Det europeiske patentverket arbeider på tre offisielle språk: engelsk, fransk og tysk. Søkeren kan innlevere søknaden på sitt eget språk, men må levere oversettelse til ett av disse tre språk innen en bestemt frist. Søknaden behandles på det arbeidsspråket søkeren har inngitt søknaden på.

29. november 2000 besluttet partene en begrenset reform av EPC ved å undertegne den såkalte Revisjonsakten. De enkelte bestemmelser i EPC 2000 er nærmere omtalt i proposisjonen.

De viktigste endringene i EPC 2000 er:

- Forvaltningsrådet gis myndighet til å vedta endringer i selve konvensjonen, når det skjer for å tilpasse den til nye multilaterale avtaler på patentområdet, eller ny EU-lovgivning på patentområdet,
- ordlyden i konvensjonens grunnleggende regel om hva som kan patenteres, blir bragt i overensstemmelse med WTO-TRIPs-avtalen, som alle parter i EPC er parter av,
- det innføres adgang for søkere til å begjære såkalt patentbegrensning, og til å begjære prøving av klageavgjørelser ved EPOs øverste klageorgan,

Artikkel 37 i EPC fastlegger fra hvilke kilder EPOs virksomhet skal finansieres. I hovedsak skal dette være:

- a) EPOs egne inntekter fra avgifter som svares av søkerne i forbindelse med behandlingen av søknader om europeisk patent, og
- b) overføringene av en andel på inntil 75 pst. av årsavgiftene som svares for den årlige fornyelse av europeiske patenter som er omgjort til nasjonale patenter i medlemsstatene.

Andelen har hittil alltid ligget på 50 pst., og det er lite som tyder på at andelen vil bli endret i overskuelig fremtid. EPO er i praksis selvfinansierende og har i flere år hatt store overskudd, noe som har ført til suksessive avgiftsreduksjoner i løpet av de senere ti år.

Svalbard og Jan Mayen er deler av Norges territorium og vil være omfattet av konvensjonen. Patentloven og patentforskriften gjelder allerede på Svalbard og Jan Mayen. Bilandene i Antarktis er i forhold til EPC-konvensjonen å anse som territorier som omtalt i konvensjonens artikkel 168 nr. 1, som konvensjonen bare skal gjelde for hvis staten avgir en særskilt erklæring om det. Det er ikke ønskelig å utvide konvensjonens virkeområdet til bilandene, og det vil dermed ikke bli avgitt noen erklæring om dette. Patentloven gjelder ikke i bilandene.

En stats tilslutning til EPC trer i kraft på den første dagen i den tredje måned etter at ratifikasjonsdokumentet er deponert hos depositaren. Det betyr at Norge, for å tiltre EPC 2000 med virkning fra 1. januar 2008, må ratifisere selve konvensjonen og tiltre Revisjonsakten, og deponere sine tilslutningsdokumenter til depositaren i løpet av oktober 2007.

Vesentlige endringer av konvensjonen kan kun foretas av en konferanse av medlemsstatene hvor minst tre fjerdedeler av alle partsstater er representert. Endringer kan vedtas med tre fjerdedels flertall, og trer i kraft etter at et bestemt antall stater har ratifisert endringsavtalen og et bestemt tidsrom er gått. Disse krav fastsettes av partskonferansen. En stat som ikke ratifiserer slike endringer innen en revisjon er trådt i kraft, slutter etter nr. 4 automatisk å være part i konvensjonen. Tvistesaker mellom partsstater kan bringes inn for Den internasjonale domstolen i Haag, men først etter at Forvaltningsrådet har vært befattet med saken og har hatt anledning til å forsøke å sørge for en minnelig løsning. Hver part kan etter artikkel 174 si opp konvensjonen med ett års oppsigelsesfrist ved å meddele dette overfor depositaren Tyskland.

Arbeid med tilleggsavtaler til EPC

I 2000 undertegnet en rekke EPO-medlemsstater den såkalte Londonoverenskomsten. Det er en frivillig tilleggsavtale til konvensjonen. Overenskomstens hovedinnhold er å likestille de tre offisielle EPC-språkene engelsk, fransk og tysk, slik at en patentsøknad som er innlevert på ett av disse språkene ikke i sin helhet behøver å bli oversatt til de to andre. Videre noyer de deltagende stater som har andre offisielle nasjonale språk seg med kun å kreve oversatt patentkravene til ett av sine offisielle språk.

Overenskomsten trer først i kraft når åtte medlemsstater har sluttet seg til den, herunder Frankrike, Tyskland og Storbritannia. Dette har ennå ikke skjedd. Overenskomsten vil bare gjelde for de statene som har sluttet seg til den, og det er ikke noe krav om tilslutning til den for å kunne tiltre eller forbli medlem i EPC. Det antas at overenskomsten, når den eventuelt trer i kraft, omtrent vil halvere oversettelseskostnadene for søkere som ønsker patent i de statene som er tilsluttet den.

Regjeringen vil eventuelt på et senere tidspunkt, når en har erfaringer fra norsk medlemskap i EPO å bygge på, komme tilbake til spørsmålet om norsk tilslutning.

Flere EPO-medlemsstater har i lengre tid arbeidet med en frivillig tilleggsavtale til EPC om et felles tvisteløsningssystem (European Patent Litigation Agreement, forkortet med EPLA). Ideen er å etablere en eller flere sentrale domstoler som skal behandle spørsmål om gyldigheten av europeiske patenter og saker som gjelder inngrep i slike patenter. Tilslutning til denne avtalen vil på samme måte som tilslutning til Londonoverenskomsten være frivillig. Det er hittil ikke oppnådd politisk enighet om innholdet i en slik avtale. Derksom og når arbeidet med EPLA fører til et resultat, vil Regjeringen eventuelt komme tilbake til spørsmålet om norsk tilslutning.

Utviklingen i EPO og forholdet til EU

Den europeiske patentorganisasjonen er blitt en vesentlig aktør både i den globale og den europeiske utviklingen av patentsystemet. I 2006 passerte antallet søknader 200 000 og øker fortsatt (en økning på 6 pst. fra 2005). Samtidig ble 62 800 europeiske patenter kunngjort (en økning på 18 pst. fra 2005). Det er for tiden ca. 7 000 faste og midlertidige ansatte i EPO.

EPOs økonomi har alltid vært god. I 2006 var det budsjettert med inntekter på totalt 1 432 mill. euro, mens utgiftene var budsjettert med 1 104 mill. euro. Den gode økonomien og de betydelige ressursene som Det europeiske patentverket etter hvert råder over, har bidratt til at EPO var i stand til å etablere og spre aktiviteter til dels langt utenfor sitt kjerneområde. EPO tilbyr også en rekke tjenester til tredjeland, herunder utviklingsland. Dette har medført en ikke ubetydelig ekstra belastning på de samlede ressursene. Restansene av ikke ferdigbehandlede søknader er blitt høye, og produktiviteten har gått ned. EPO arbeider nå målrettet for å øke den. Pr. utgangen av 2006 var gjennomsnittlig behandlingstid 44,3 måneder.

Forholdet mellom Det europeiske patentverket og de nasjonale patentmyndighetene i medlemsstatene har lenge vært et sentralt tema i diskusjonen om den videre utviklingen av organisasjonen. Det har vist seg at søknadsinngangen øker mye mer enn ventet, og at næringslivet i medlemsstatene har gitt og fortsatt gir uttrykk for sterk interesse i å opprettholde de nasjonale patentverkene som kompetansesentre med lokal tilknytning og språk.

De toneangivende medlemsstater fremmet i mai 2005 et felles posisjonspapir om behovet for et "Europeisk patentnettverk" bestående av EPO og de nasjonale patentverkene. Uttalelsen ble enstemmig vedtatt og har lagt grunnen for en omforent strategi for organisasjonen.

Det europeiske patentverket utvikler nå et samarbeid med de nasjonale myndighetene på følgende områder:

- Gjenbruk av arbeid utført av nasjonale myndigheter.
- Et europeisk kvalitetssystem.
- Brukerstøtte.

- Samarbeidspolitikk - partnerskap. Den nye samarbeidspolitikken tar sikte på å øke patentsystemets verdi som bidrag til de enkelte medlemsstatenes innovasjonspolitikk.
- Restansesituasjonen.

EPOs forhold til EU

EU som organisasjon er pr. i dag ikke medlem av EPO, og konvensjonen (EPC 2000) tillater heller ikke at andre enn stater blir parter i konvensjonen. De enkelte EU-medlemsstatene er representert enkeltvis i EPOs organer. Europakommisjonen arbeider med få til en endring av EPC som blant annet vil gjøre det mulig for EU som organisasjon å tiltre EPC. Europakommisjonen arbeider også med å sonde mulighetene for å få gjennomslag for en EU-tilpasset versjon av en europeisk avtale om et patent-tvisteløsningssystem (EPLA) som en frivillig tilleggsavtale til EPC.

I EU har det i lang tid pågått et arbeid med å få til enighet om en forordning om et fellesskapspatent som innvilges med virkning for hele EU under ett. Det skal være én sentral europeisk instans som meddeler slike patenter. I praksis vil dette være Det europeiske patentverket. Norge vil av konstitusjonelle grunner som ikke-medlem av EU ikke kunne delta i en eventuell ordning med et fellesskapspatent dersom den er fullt utbygd med ett felles EU-basert tvisteløsningsapparat. Norske søkere vil imidlertid på lik linje med andre kunne søke om fellesskapspatent, som vil gjelde hele EU-området under ett.

Hva en tilslutning innebærer for meddelelse og overprøving av patenter i Norge

Etter tilslutning til EPO vil trolig ca. 80 pst. av patentsøknadene som gjelder Norge bli inngitt til Det europeiske patentverket. Det europeiske patentverket avgjør søknaden uten medvirkning fra Patentstyret. Dersom Norge er utpekt i søknaden blir patentet til et norsk patent etter at søkeren har innlevert en oversettelse av patentet til norsk og betalt en avgift.

Det europeiske patentverket avgjør patentsøknaden etter reglene i Den europeiske patentkonvensjonen. EØS-avtalen forplikter Norge til å ha de samme regler om materiell patentrett som i Den europeiske patentkonvensjonen, og reglene i patentloven har vært sammenfallende med disse reglene i Den europeiske patentkonvensjonen siden 1990-tallet. Intensjonene i EØS-avtalen tilsier at Patentstyret og norske domstoler allerede i dag bør ta hensyn til praksis fra Det europeiske patentverket. Patentstyrets retningslinjer for søknadsbehandling er harmonisert med Det europeiske patentverkets praksis. I de fleste tilfeller vil dermed patenterbarhetsvurderingene falle likt ut i Patentstyret og Det europeiske patentverket. Etter en norsk tilslutning vil det også følge av den europeiske patentkonvensjonen at Norge må ha de samme nasjonale regler om materiell patentrett som i konvensjonen.

Også når det gjelder patentering av bioteknologiske oppfinnelser er det samsvar mellom de materielle reglene i patentloven og den europeiske patentkonven-

sjonen etter at EUs patentdirektiv ble gjennomført i norsk rett med virkning fra 1. januar 2004.

Ved den norske gjennomføringen av EUs patentdirektiv ble det for å imøtekomme innvendingene mot direktivet innført flere tiltak, se Ot.prp. nr. 86 (2002-2003) Om lov om endringer i patentloven og plantefor-edlerloven (gjennomføring av EUs patentdirektiv i norsk rett mv.). Det ble gitt føringer om at Patentstyret skal legge seg på linje med praksis i de mest restriktive EU-statene når det gjelder patentering av visse bioteknologiske oppfinnelser. Det ble videre innført en ordning der Patentstyret skal rådføre seg med en etisk nemnd når Patentstyret er i tvil om etiske hensyn er til hinder for å meddele patent. Det kan tenkes at disse tiltakene i noen få tilfeller kan føre til at Patentstyret legger til grunn en mer restriktiv vurdering enn Det europeiske patentverket. Tiltakene vil ikke gjelde for søknader som inngis til Det europeiske patentverket.

Etter en av endringene som ble foretatt i patentloven ved gjennomføringen av patentdirektivet, skal det i patentsøknaden opplyses om opprinnelsen for biologisk materiale som oppfinnelsen er basert på, og om at det er innhentet samtykke til bruk av biologisk materiale fra mennesker dersom oppfinnelsen er basert på slikt materiale. Tilsvarende regler finnes ikke i Den europeiske patentkonvensjonen. I dag gjelder imidlertid disse reglene ikke for søknader som fremmes til Patentstyret gjennom det internasjonale patentsamarbeidssystemet under Patent Cooperation Treaty (PCT). Ca. 70 pst. av søknadene til Norge kommer gjennom PCT-systemet. Ved tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen antas det at Det europeiske patentverket i hovedsak vil overta den del av søknadsmassen som i dag kommer gjennom PCT. Dette innebærer at reglene om opplysningsplikt i praksis vil bli lite påvirket ved tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen.

Ved gjennomføringen av EUs patentdirektiv ble det også innført en regel i patentloven om forlenget innsigelsesperiode når det hevdes at patent ikke skulle vært meddelt fordi kommersiell utnyttelse av oppfinnelsen ville stride mot offentlig orden eller moral. Denne regelen vil ikke gjelde for søknader som inngis til Det europeiske patentverket. De øvrige tiltakene som ble innført i forbindelse med patentdirektivet, vil ikke bli påvirket ved tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen.

Gjennomføringen i norsk rett

Gjennomføring av konvensjonen i norsk rett krever lovendringer og innebærer en begrenset myndighetsoverføring til Den europeiske patentorganisasjonens organer. Etter Grunnloven er derfor Stortingets samtykke nødvendig for at Norge skal kunne tiltre konvensjonen. Da man utredet spørsmålet i 1990, ble det antatt at samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd ville være tilstrekkelig, og at det ikke var nødvendig med samtykke etter Grunnloven § 93 som krever tre firede-lers flertall.

Ved endringene i Den europeiske patentkonvensjonen som fant sted i 2000 har Den europeiske patentor-

ganisasjonen fått noe større myndighet enn den hadde i 1990.

Forvaltningsrådet kan ved enstemmighet foreta endringer i de deler av Den europeiske patentkonvensjonen som omhandler materiell patentrett og saksbehandlingen ved Det europeiske patentverket for å bringe konvensjonen i samsvar med nye internasjonale avtaler eller EF-regler om patenter. Norge vil imidlertid etter tilslutningen være representert og ha én stemme i Forvaltningsrådet og dermed kunne blokkere slike vedtak. Det vil dessuten være de materielle bestemmelsene i den norske patentloven som er avgjørende ved prøving av gyldigheten av patenter her i riket, og det vil i siste instans være norske domstoler som har det avgjørende ord. Det dreier seg om en så vidt begrenset myndighetsoverføring på et i hovedsak teknisk faglig område at samtykke til tilslutning etter Grunnloven § 26 annet ledd fortsatt antas å være tilstrekkelig.

Tilslutning til EPC krever at det blir tatt inn regler i patentloven om at europeiske patentsøknader og patenter som gjelder for Norge skal ha virkninger her i riket på samme måte som søknader som blir sendt til Patentstyret og patenter som blir meddelt av Patentstyret, samt de nærmere vilkårene for at europeiske søknader og patenter skal få slike virkninger her i landet m.m.

Økonomiske og administrative konsekvenser

For norske bedrifter vil det bli enklere og noe billigere å søke patent i statene som er tilsluttet EPC. Dette fordi de kan nøye seg med å bruke én patentfullmektig. En norsk bedrift som vil søke EPC-patent i dag, i tillegg til norsk patent, må i praksis bruke to fullmektinger; én fullmektig autorisert av EPO for å fremme EPC-søknaden, og én nasjonal fullmektig for den norske søknaden. Norsk næringsliv får dermed de samme vilkårene som deres europeiske konkurrenter. Norge kan som følge av dette også bli en mer attraktiv stat å investere i for utenlandske innovative virksomheter.

Patentfullmektigbransjen vil måtte omstille seg i vesentlig grad fordi den vil miste mange oppdrag med å representere utenlandske søkere. Det antas at tilslutningsprosessen, sett under ett, vil gi patentfullmektigbyråene tilstrekkelig med tid og muligheter til å omstille seg og innrette seg på den nye situasjonen.

Hovedkonsekvensen for Patentstyret av en tilslutning til EPC, er at de aller fleste patentsøknader fra utenlandske søkere, som i dag står for rundt 80 pst. av søknadsmassen, vil bli levert direkte til EPO for behandling etter tilslutningen. Det skyldes at en stor andel av de patentsøkerne som i dag bruker Patentstyret, vil finne det billigere og enklere å oppnå patentrettigheter i Norge gjennom patentsøknader til EPO. Dette vil medføre et vesentlig bortfall av kompetanse- og inntektsgivende arbeidsoppgaver for Patentstyret knyttet til søknadsbehandling på patentområdet. I proposisjonen er det redegjort for de administrative og økonomiske konsekvensene av en slik tilslutning, basert på oppdaterte prognoser pr. november 2006. Prognosene er basert på historiske data, erfaringer andre stater har gjort etter tilslutning til EPC og anslag med hensyn til utviklingen framover.

Tilslutningen til EPC vil isolert sett føre til et bortfall av arbeidsoppgaver knyttet til behandling av patentsøknader som tilsvarer omtrent 30 årsverk. Dette vil, dersom det ikke iverksettes mottiltak, innebære at nasjonal kompetanse innenfor tekniske fagområder av betydning for norsk næringsliv vil måtte oppgis. En slik situasjon vil svekke Patentstyrets rolle som et troverdig nasjonalt kompetansesenter for industrielle rettigheter. I høringsuttalelser fra flere sentrale næringslivsrepresentanter formidles det et klart ønske om at denne rollen opprettholdes i forbindelse med norsk tilslutning til EPC.

For å sikre at Patentstyret også etter norsk tilslutning til EPC skal kunne ivareta rollen som nasjonalt kompetansesenter for industrielle rettigheter og utføre sine pålagte myndighetsoppgaver knyttet blant annet til søknadsbehandling og restansenedbygging, er det derfor nødvendig å sørge for at Patentstyret får et volum av kompetansegivende aktivitet som gjør det forsvarlig å opprettholde tilstrekkelig høy faglig kompetanse på de ulike tekniske områdene. Det inngås derfor en avtale med Danmark og Island om etableringen av et utvidet nordisk samarbeid mellom landenes patentverk innenfor et Nordisk Patentinstitutt (NPI). For nærmere informasjon om NPI vises det til St.prp. nr. 54 (2006-2007) om samtykke til inngåelse av avtalen om Nordisk Patentinstitutt av 5. juli 2006.

Det er et mål at Patentstyrets utgifter og inntekter skal gå i balanse over tid. Da Patentstyret etter en EPC-tilslutning fortsatt vil ha betydelige utgifter knyttet til behandling av allerede inngitte patentsøknader vil imidlertid ikke utgiftsnivået nødvendigvis kunne nedjusteres umiddelbart i tråd med bortfallet av inntekter. Departementet vil orientere Stortinget nærmere om tiltak for framtidig innretning av Patentstyret i forbindelse med statsbudsjettet for 2008.

Inntektsbortfallet vil fra og med 2011 delvis motvirkes gjennom gradvis økende inntekter i form av årsavgifter for europeiske patenter som gjøres gjeldende i Norge. Denne økningen vil isolert sett fortsette helt fram til 2028.

Fallet i Patentstyrets totale inntekter på patentområdet fra 2008 til 2010 antas å bli på om lag 35 mill. kroner. Inntektsanslaget er basert på at det ikke skjer avgiftsendringer i perioden.

Vurdering

Norsk tilslutning til EPC vil være det mest egnede tiltaket for å gjøre det lettere for norske bedrifter å sikre seg patent i Europa.

Tilslutning kan føre til økt oppmerksomhet i norsk næringsliv om betydningen av patentering og industrielle rettigheter. Dette antas å føre til at flere av de bedriftene og aktørene det angår, vil investere i å øke kompetansen sin på dette området. Samtidig vil Norge få adgang til det kompetansetilbudet EPO har gjennom sitt European Patent Academy og de tilknyttede formelle og uformelle bedrifts-, bransje- og kompetansenettverk. Dette vil gjøre det lettere å øke kompetansen om patentering i Norge.

Samtidig fører tilslutningen til at det blir enklere også for utenlandske søkere å søke patent i Norge.

Regjeringen ønsker å holde fast ved den restriktive linjen ved patentering av visse bioteknologiske oppfinnelser som kom til uttrykk ved gjennomføringen av patentdirektivet i norsk rett. At Norge tiltrer Den europeiske patentkonvensjonen, vil ikke representere noen prinsipiell omlegging med hensyn til hvilke bioteknologiske oppfinnelser som det vil bli meddelt patent på med virkning i Norge.

Regjeringen understreker at føringene om restriktiv praksis ved patentering av visse typer bioteknologiske oppfinnelser som ble gitt ved gjennomføringen av patentdirektivet, vil komme til anvendelse ved en etterfølgende sak i Norge om gyldigheten av et patent som er meddelt av Det europeiske patentverket og som gjelder for Norge. For å sikre en god opplysning av de etiske sidene ved utnyttelsen av oppfinnelsen i ugyldighetssøksmål har dessuten Regjeringen i Ot.prp. nr. 33 (2006-2007) Om lov om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter m.m. (gjennomføring av Den europeiske patentkonvensjonen), foreslått at domstolene i ugyldighetssaker skal få anledning til å innhente rådgivende uttalelser fra Den etiske nemnden for patentsaker. For å gjøre det enklere og rimeligere å få prøvd gyldigheten av patenter (både nasjonale patenter meddelt av Patentstyret og europeiske patenter meddelt av Det europeiske patentverket) foreslås det dessuten i nevnte proposisjon at ugyldighetssaker skal kunne bringes inn for Patentstyret som et alternativ til domstolsbehandling, såkalt administrativ overprøving.

I Soria Moria-erklæringen legges det opp til en styrking av den brobyggerrollen Norge har hatt i internasjonale fora der patentrett diskuteres mellom OECD-landene og utviklingslandene. Tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen vil ikke svekke Norges muligheter til å opptre som slik brobygger eller påvirke hvilke standpunkter Norge for øvrig kan innta internasjonalt i patentspørsmål. Norge vil få bedre informasjonstilgang og større tilgang til mulighet til å påvirke internasjonale prosesser etter en tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen.

Også i Den europeiske patentorganisasjonen vil norske representanter arbeide for etablerte norske synspunkter på patentområdet, blant annet når det gjelder en restriktiv holdning til patentering av bioteknologiske oppfinnelser. Tilslutning vil gi Norge medbestemmelse i EPOs organer på lik linje med alle andre medlemsstater.

En rekke høringsinstanser ber om statlige tiltak for å øke kompetansetilbud på området industrielle rettigheter i Norge. Flere gir videre uttrykk for at Patentstyret ønskes opprettholdt som en høyt kompetent fagetat og et nasjonalt kompetanse-senter på området industrielle rettigheter også etter tilslutningen til EPO.

Nærings- og handelsdepartementet merker seg disse synspunktene og viser til at en tiltaksplan for økt kompetanse i industrielle rettigheter ble levert til nærings- og handelsministeren 12. desember 2006. Departementet er nå i gang med å vurdere hvordan forslagene

skal følges opp. Videre har departementet satt i gang en utredning av mulige tiltak for hvordan Patentstyrets organisasjon, virksomhet og økonomi best kan tilpasses en situasjon med norsk EPO-medlemskap.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunvor Eldegard, Sigrun Eng, Steinar Gullvåg, Sigvald Oppebøen Hansen og Arne L. Haugen, fra Fremskrittspartiet, Hans Frode Kielland Asmyhr, Kåre Fostervold og Øyvind Korsberg, fra Høyre, Torbjørn Hansen og Petter Løvik, fra Sosialistisk Venstreparti, Aud Herbjørg Kvalvik, fra Senterpartiet, lederen Lars Peder Brekk, og fra Venstre, Gunn Berit Gjerde, viser til at EPC er en europeisk internasjonal avtale fra 1973 som innførte et europeisk patentsystem og opprettet Den europeiske patentorganisasjonen (EPC), og det europeiske patentverket. Norge har tidligere undertegnet EPC, men har ikke ratifisert den.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at det tidligere har vært fremmet forslag om å ratifisere avtalen, og at Regjeringen med dette tar et viktig skritt for å forbedre norsk patentpolitikk slik at vi kan sikre patentrettigheter på høyde med våre konkurrentland.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til at det tidligere har vært fremmet forslag om å ratifisere avtalen, senest i Dokument nr. 8:83 (2004-2005) forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Lodve Solholm og Arne Sortevik om tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen (EPC).

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Kristelig Folkeparti, viser til at EPC gjør at en patentsøker gjennom en søknad kan få patent i alle land som er tilsluttet konvensjonen. Flertallet viser til at en tilslutning til EPC vil gjøre det enklere og billigere for norske bedrifter å søke patent og gi norske bedrifter de samme konkurransebetingelser som sine viktigste europeiske konkurrenter.

Flertallet mener at en tilslutning til EPC kan bidra til å heve patentkompetansen i Norge og vi vil også få formell innflytelse i organisasjonen. En tilslutning til EPC vil også kunne føre til økt oppmerksomhet knyttet til betydningen av industrielle rettigheter i næringslivet, og Norge vil bli et mer attraktivt sted for lokalisering av næringsliv og innovativ næringsvirksomhet. Flertallet viser til at en tilslutning til EPC vil gi Norge bedret informasjonstilgang samt bedret tilgang til internasjonale prosesser.

Flertallet viser til at et klart flertall av høringsinstansene er positive til en tilslutning til EPC.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, vil understreke at en forutsetning for at EU-direktivet ble godtatt i 2003, var at direktivet skulle gjennomføres på en måte som tar vare på de grunnleggende prinsipper om respekt for menneskerverdet, og at direktivet blir gjennomført og praktisert på en måte som er i samsvar med biodiversitetskonvensjonen. Dette flertallet vil understreke at den holdningen fortsatt vil være norsk politikk.

Dette flertallet vil understreke at EU-direktivet og EPCs regelutvikling er tett sammenvevd, noe som understreker behovet for fortsatt å støtte opp om og arbeide for Europaparlamentets vedtak, som har anmodet EU-kommisjonen om å foreslå endringer i patentdirektivet, slik at isolerte menneskelige gener eller deler av gener blir utelukket fra patentering.

Dette flertallet registrerer at ordningen med at Konkurransetilsynet kan meddele tvangslisenser og det såkalte landbruksunntaket i patentloven, som innebærer at gårdbrukere på nærmere vilkår kan bruke patentbeskyttet planteforneringsmateriale og dyreforneringsmateriale til formeringsformål i egen landbruksvirksomhet, ikke vil bli berørt av norsk tiltredelse til EPC.

Dette flertallet registrerer at det ved søknadsbehandlingen hos Det europeisk patentverket ikke finnes noen ordning som tilsvarer den norske ordningen med at Patentstyret i tilfeller hvor det er tvil om patent skal nektes meddelt fordi kommersiell utnyttelse av oppfinnelsen vil stride mot offentlig orden eller moral, jf. patentloven § 1 b, skal innhente en rådgivende uttalelse fra Den etiske nemnden for patentsaker. Dette flertallet går imidlertid inn for å følge opp forslagene i Ot.prp. nr. 33 (2006-2007) som vil bringe nemnden inn i vurderingen både av europeiske patenter som gjelder i Norge og av norske patenter, jf. Innst. O. nr. 91 (2006-2007). Dette flertallet mener at disse forslagene om å åpne for administrativ overprøving av patenters gyldighet hos Patentstyret med plikt for Patentstyret til å innhente uttalelse fra nemnden ved tvil om patentet er meddelt i strid med patentloven § 1 b og åpning av adgang for domstolene til å innhente uttalelser fra nemnden i saker hvor det oppstår tvil om patentet rammes av § 1 b, samlet sett vil innebære en styrking av nemndsordningen som vil ha virkning både for norske patenter og for europeiske patenter som gjelder i Norge.

Dette flertallet registrerer at føringen i forbindelse med gjennomføringen av patentdirektivet om at Patentstyret ved vurderingen av kravet til oppfinnelseshøyde og ved vurderingen av patentbeskyttelsens omfang skal legge seg på linje med myndighetene i de mest restriktive EU-landene når det gjelder søknader om patent knyttet til naturlig forekommende biologisk materiale, ikke vil gjelde for behandlingen av patentsøknader som gjelder for Norge hos Det europeiske patentverket. Reglene som Det europeiske patentverket og Patentstyret forholder seg til er like. Det europeiske patentverket har videre strammet inn sin praksis når det gjelder slike oppfinnelser. Dette flertallet

har merket seg at det er vanskelig å påvise klare forskjeller i praksis mellom Det europeiske patentverket og Patentstyret fra de seneste årene. Føringen om restriktiv praksis vil gjelde for norske domstoler i saker om gyldigheten av europeiske patenter her i riket og for Patentstyret ved administrativ overprøving av gyldigheten av slike patenter. Dette flertallet legger vesentlig vekt på at det i siste instans er norske domstoler som har det avgjørende ord med hensyn til hvilke patenter som skal gjelde i Norge, og at føringen om restriktiv praksis vil gjelde for domstolenes vurdering i slike saker.

Dette flertallet har merket seg at det for patentsøknader som inngis til Det europeiske patentverket, ikke gjelder noen plikt til å opplyse om opprinnelsen for biologisk materiale dersom oppfinnelsen gjelder eller anvender slikt materiale eller til å opplyse om den personen som materialet stammer fra, har samtykket til anvendelsen av materialet dersom oppfinnelsen gjelder eller anvender biologisk materiale fra mennesker, mens det for søknader om norsk patent som inngis direkte til Patentstyret vil gjelde en opplysningsplikt i disse tilfellene. Imidlertid er ca. 70 pst. av patentsøknadene til Patentstyret internasjonale patentsøknader innlevert under systemet etablert ved patentsamarbeidskonvensjonen, som Norge har vært tilsluttet siden 1980, og de norske reglene om opplysningsplikt ikke gjelder for denne delen av søknadsmassen til Patentstyret fordi patentsamarbeidskonvensjonen ikke tillater det. Ved norsk tiltredelse til EPC vil Det europeiske patentverket i hovedsak overta den del av søknadsmassen som i dag kommer gjennom systemet under patentsamarbeidskonvensjonen, slik at nedgangen i antall søknader som inngis direkte til Patentstyret antas å bli beskjedent. Dette flertallet registrerer at norsk tiltredelse til EPC dermed vil ha liten praktisk betydning for effekten av de norske reglene om opplysningsplikt. Dette flertallet har merket seg at Norge jobber aktivt internasjonalt for å endre patentsamarbeidskonvensjonen og andre internasjonale avtaler på området slik at det blir obligatorisk å opplyse om opprinnelsen for biologisk materiale og tradisjonell kunnskap i søknader om patent på oppfinnelser som gjelder eller anvender slikt materiale eller kunnskap. Dette flertallet mener at Norges arbeid for å få internasjonalt gjennomslag for en slik opplysningsplikt er meget viktig, fordi en slik endring trolig er det mest effektive tiltak som kan gjennomføres innenfor patentsystemet for å støtte opp under målsettingene i konvensjonen om biologisk mangfold.

Dette flertallet viser til at Regjeringen har lagt opp til en styrking av den brobyggerrollen Norge har hatt mellom OECD-landene og utviklingslandene på patentområdet. Dette flertallet mener at Norges brobyggerrolle mellom OECD-landene og utviklingslandene på dette området er meget viktig og støtter fullt ut den styrking Regjeringen har lagt opp til. Dette flertallet viser til at Norges muligheter til å innta en slik brobyggerrolle ikke vil påvirkes av norsk tiltredelse til EPC, og at det fra Regjeringens side er lagt opp

til at denne rollen skal videreføres med uforminset styrke etter en eventuell norsk tiltredelse til EPC.

Dette flertallet viser til at tiltredelse til EPC innebærer en begrenset myndighetsoverføring til EPOs organer. Det europeiske patentverket vil etter en eventuell norsk tiltredelse til EPC kunne meddele patenter som vil få virkning i Norge etter at søkeren har innlevert en oversettelse av patentet til norsk og betalt en avgift. Et europeisk patent som gjelder for Norge vil etter at det er meddelt, kunne overprøves av norske domstoler og også av Patentstyret. Ved prøvingen av gyldigheten av europeiske patenter her i riket vil det være de materielle reglene i den norske patentloven som er avgjørende for patenters gyldighet. Dette flertallet mener at det er svært vesentlig at det fortsatt vil være norske domstoler som i siste instans har det avgjørende ord med hensyn til gyldigheten av patenter som gjelder her i riket, og at domstolene ved prøvingen av patentet skal basere seg på norsk lovgivning.

Dette flertallet understreker at dette innebærer at tilslutning til EPO fortsatt vil innebære at norske myndigheter vil ha full kontroll over hvilke patenter som skal gjelde her i landet, og forutsetter at det er mulig å føre samme restriktive politikk når det gjelder avbøtende tiltak som det som ble vedtatt i forbindelse med tilslutning til EUs patentdirektiv, Innst. S. nr. 220 (2002-2003). Hvert land har én stemme i EPO, og Norge får dermed medbestemmelse på lik linje med andre medlemsland.

Dette flertallet legger avgjørende vekt på at det ved et norsk EPO-medlemskap vil være mulig å sette til side EPO-patenter som ugyldige i Norge gjennom norsk domstolsbehandling og administrativ overprøving, dersom patentet menes å stride mot offentlig orden og moral.

Dette flertallet viser til at patenteringsadgangen i Norge ble utvidet fra 1. februar 2004 da EUs patentdirektiv ble gjennomført i patentloven. Ved gjennomføringen av EUs patentdirektiv ble det åpnet for patentering av oppfinnelser som gjelder planter og dyr, samt fremgangsmåter til framstilling av planter og dyr som ikke er utelukkende biologiske. Plantesorter og dyrera-

ser kan imidlertid ikke patenteres. Dette flertallet viser til at reglene om hva som kan patenteres i den norske patentloven og Den europeiske patentkonvensjonen er like, slik at norsk tiltredelse til EPC ikke vil innebære noen endringer i forhold til hva slags oppfinnelser det kan meddeles patent på med virkning i Norge.

Dette flertallet slutter seg til det fremlagte forslag.

Medlemen i komiteen frå Kristeleg Folkeparti, Ingebrigt S. Sørfonn, syner til at denne medlemen ikkje er samd i at Noreg skal ratifisera Den europeiske patentkonvensjonen. På dette grunnlaget kan heller ikkje denne medlemen gje si tilslutning til at patentkonvensjonen vert gjennomført i norsk lov, og vil difor røysta mot framlegget frå Regjeringa.

MERKNAD FRA UTENRIKSKOMITEEN

Komiteens utkast til innstilling ble 6. juni 2007 oversendt utenrikskomiteen til uttalelse. Utenrikskomiteen uttaler følgende i brev av 6. juni 2007:

"Utenrikskomiteen har ikke merknader til ovennevnte utkast utover at hvert parti slutter seg til sine motsvarende fraksjoners merknader."

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteens tilråding fremmes av samtlige av komiteens medlemmer bortsett fra komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

Stortinget samtykker i at Norge ratifiserer Den europeiske patentkonvensjonen (EPC) av 5. oktober 1973 og tiltrer Revisjonsakten av 29. november 2000.

Oslo, i næringskomiteen, den 5. juni 2007

Lars Peder Brekk
leder

Øyvind Korsberg
ordfører

